

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește natura publică a resurselor care fac obiectul măsurilor în litigiu.
  - Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care califică drept resurse publice resursele utilizate de Fondo interbancario di tutela dei depositi, fără a ține seama în special de principiile afirmate de Curte în Hotărârea din 15 iulie 2004, C-354/02, Pearle și alții, și în Hotărârea din 30 mai 2013, C-677/11, Doux Élevage.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește imputabilitatea față de stat a măsurilor în litigiu.
  - Reclamanta afirmă în această privință că decizia este eronată în măsura în care consideră măsurile în litigiu ca imputabile statului, fără a ține seama de faptul că acestea rezultă din decizia unui organism de drept privat precum Fondo interbancario di tutela dei depositi și că nicio autoritate publică nu a exercitat o influență abuzivă sau vreo presiune pentru a ajunge la această decizie.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (1) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește acordarea unui avantaj selectiv. Aplicarea eronată a criteriului investitorului privat în economia de piață.
  - Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care nu a luat în considerare faptul că măsurile în litigiu erau de asemenea conforme cu criteriul supranumit al investitorului privat în economia de piață, dat fiind că acestea rezultă a fi justificate pe plan economic pentru Fondo interbancario di tutela dei depositi în raport cu situația care ar fi rezultat de altfel din lichidarea colectivă a Banca Tercas.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe încălcarea articolului 107 alineatul (3) litera (b) TFUE și pe reproducerea eronată a faptelor, în ceea ce privește evaluarea compatibilității ajutorului de stat pretins cu piața internă.
  - Reclamanta arată în această privință că decizia este eronată în măsura în care Comisia a săvârșit o eroare prin aceea că a considerat că măsurile în litigiu erau incompatibile cu piața internă, chiar și în ipoteza în care ar trebui să fie calificate drept ajutoare de stat.

Acțiune introdusă la 8 martie 2016 – Klausner Holz Niedersachsen/Comisia

(Cauza T-101/16)

(2016/C 145/43)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Klausner Holz Niedersachsen GmbH (Saalburg-Ebersdorf, Germania) (reprezențați: D. Reich, C. Hipp și T. Ilgner, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Stabilirea încălcării de către pârâtă a articolului 108 TFUE coroborat cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, întrucât aceasta s-a abținut să adopte, după scrisoarea reclamantei din 13 noiembrie 2015, decizia prevăzută în dispozițiile menționate cu privire la procedurile de examinare preliminară SA.37113 și SA.375009, în conformitate cu articolul 4 din regulamentul menționat;

- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, chiar și în cazul în care acțiunea ar rămâne fără obiect prin adoptarea unei măsuri de către Comisia Europeană.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă un singur motiv, prin care reproșează Comisiei neadoptarea, în termen rezonabil, a unei decizii de închidere a procedurii de examinare preliminară, în conformitate cu articolul 4 alineatele (2)-(4) din Regulamentul (UE) 2015/1589 ⁽¹⁾, chiar dacă ar fi fost solicitată să acționeze, în conformitate cu articolul 265 alineatul (2) TFUE.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, p. 9).